

кое ми каза откровенно: Вы е
сте недостоинъ народъ! Вы е
нъсте достойни за свободж и
никакво съжаление Европа не
можи никогы има за васъ! . . .
Азъ къту нъмахъ що да му от-
говоріж на това, казахъ му: И-
машъ право Господине. Невъ-
жество затжпчило наши благо-
родны чювства! . . .

Надѣіж ся чи на прѣдиджщи
ме писма щѣте ся отговори въ
общырность. Писахъ въ Прагж
за единъ помощникъ и надѣіж
ся скоро да ми доди. Нъ ако
наши Българи не поспѣшжть
съ проплатж шесмъсечия кое
вѣкы настава отъ 1-ий Марта.
Отъ проекта іеще нищо нъсъмъ
получиль. а и нито съмъ нъко-
му си писалъ. Защото такова
нѣщо съ писмо не можи да ся